

Forsl. t. Straffelov for Krigsmagten.

digt. Sfr. § 74. Med Hensyn til dem, som af Naagtsomhed ikke opfylde en Befaling, er der henvist til § 156, der omfatter Tjenesteforsømmelser af Naagtsomhed i Almindelighed.

Til § 113.

Krænkelser af Tjenesteforholdet synes at maatte være en saadan skærpene Omstændighed, som efter den almindelige Straffelovs § 186 maa medføre Livsstraf.

Til §§ 115—117.

I disse Paragrafer har man ligesom i § 120 søgt at imødekomme Folkethinget.

Til § 118.

Denne Bestemmelse er den eneste, som det med Hensyn til Duelforbrydelsen er fundet nødvendigt at optage i Forslaget til en militær Straffelov, idet den almindelige Straffelovs Kap. 19 ogsaa vil kunne anvendes i Krigsmagten. Flere militære Love fastsætte Straf ogsaa for Overmanden, naar han under de anførte Omstændigheder modtager Udfordringen, men dette synes dog ikke at være nødvendigt. Dette Tilfælde vil altsaa, ligesom naar det er en Overmand, der udfordrer en Undermand, være at dømmes efter den almindelige Straffelov.

Til § 121.

Der her nævnte skærpene Omstændighed er ikke gjort gjældende ved Ulydighed, da Befalingens Bigtighed ikke retter sig efter den Foresattes Tjenestegrad.

Til § 122.

Sfr. den almindelige Straffelov §§ 101 og 205.

Til § 123.

Det er ikke Tanken med denne Paragraf at ramme det Tilfælde, at den Undergivne fremkommer med et Andragende, hvoraf det vel fremgaar, at han anser sig for forurettet af sin Foresatte, men han dog indskrænker sig til at begjære Oplysning i saa Henseende hos høiere Foresatte (f. Ex. om han er berettiget til Dagpenge eller Kantonnementstillæg eller desl.); dette er ikke en Klage, og den Undergivne bør neppe straffes, om han end har feilet i sin Opfattelse. Har han derimod fremført Klage over Fornærmelser eller andre Retskrænkelser fra den Foresattes Side, og en saadan Klage findes ubegrundet, vil han efter de militære Forhold ikke kunne undgaa Straf; der ligger i Klagen alid et middelbart eller umiddelbart Forsøg paa at drage den Foresatte til Ansvar, og et saadant bør den Undergivne ikke paakalde, naar han ikke er vis i sin Sag. Sfr. Sub. Anordn. 27de April 1792 Kap. 1 § 14, Rr. Art. Br. af 1756 § 15. Over-

Foreslagte Lovforslag m. m.

trædelse af Forskrifterne om den Maade, hvorpaa Klager og visse Andragender skulle fremkomme, vil være at straffe efter § 156.

Til § 124.

Bagter og de nævnte Kommandoer nyde i Almindelighed samme Beskyttelse som Foresatte, dog anses mindre betydelig Vold imod en vagthavende Ligemand mindre strafbar end imod en Foresat. Straffen maa imidlertid være større end efter den almindelige Straffelovs § 99. Skærpselsen i sidste Punktum er i Overensstemmelse med §§ 112 og 113.

Til § 125.

Da Straffebestemmelserne ere affattede med Hensyn til danske Krigsmænd, anses det rigtigst udtrykkelig at udvide Anvendelsen af de vedkommende Bestemmelser til Krigsfanger.

3de Kapitel.

Om Forbrydelser med Hensyn til Undergivne og Undermænd.

Til § 126.

Denne Paragraf er vel mere omfattende, men i Øvrigt i Overensstemmelse med den almindelige Straffelovs § 140.

Til § 127.

For saa vidt der henvises til, at større Straf kan være bestemt for enkelte Tilfælde, sigtes til §§ 65 og 93.

Til § 128.

Sfr. almindelig Straffelov § 131.

Til § 129.

Sfr. almindelig Straffelov §§ 127, 130 og 211.

Til § 130.

Den nugjældende Straf er efter Parolbef. 10de Juli 1815 i det Mindste for en Officer 1 Maanedes Fæstningsarrest og for en Underofficer Degradation paa en vis Tid. Naar saadan Degradation affattes, maa en passende Straf træde i Stedet for. At Undermandens opirrende Udfærd faar Indflydelse paa Straffen, er overensstemmende med § 122. Sfr. i Øvrigt den almindelige Straffelov §§ 125, 203 og 204.